

xox pa upognemo navzven, da leži dvojno, in ga lahko ob robu prešijemo ali zganemo. Na košarico prilepimo papirnat ročaj ali volneno nit za obešanje.

Št. 8. zlepimo iz treh kvadratastih kosov. Pri vsakem kvadratu upognemo diagonalo (slika 8 a) ++ in zganemo ogel O in ogel OO v diagonalo ++. Oba giba pa krepko pogladimo. Ko smo na ta način zganili vse kvadrate, jih lepo zlepimo in sicer vedno upognjeni ogel O na ogel sledečega kvadrata. Tretji kvadrat pa mora biti nalepljen na prvega (slika 8 a). To papir nato vrečico obesimo na božično drevesce z volneno vrvco.

Svetiljko (slika 9) izrežemo po narisanim načrtu slike 9 a. iz tenkega kartona. Okenca izrežemo z nožem in prelepimo s svilenim ali prozornim barvastim papirjem; zgibne robove pa samo narežemo z nožem, da jih lahko zganemo. Nato zlepimo posamezne dele in pritrdimo na gornjem robu svetiljke košček tenke žice za obešalo.

Da si napravimo vrečico (št. 10), izrežemo iz svilenega ali krepkega papirja dva večja kvadrata; v enem izrežemo v sredi krogasto odprtino. Potem jih sešijemo, kakor nam kaže slika 10 a, potegnemo okoli izrezanega kroga dvojno niti za držaj, na drugi del pa pritrdimo papirnat čop.

Za vrh božičnega drevesca potrebujemo še lepo, blestečo zvezdo. Za napravo tega okraska rabimo lep, gladek kos lepenke, prevlečen s pozlačenim ali posrebrenim papirjem. Iz lepenke izrežemo dvakrat zvezdno obliko (slika 11). Obe zvezdi položimo natančno drugo na drugo in preluknjamo robove s šilom ali debelo šivanko. Nato položimo na robove obeh zvezd blestečo vrvco — lameto (11 b), ki jo kupimo v trgovini s papirjem, in obšijemo zvezdo z zankastimi šivi (11 a) in sicer tako, da vbijamo skozi luknjice obeh sestavnih delov. Enega roglja zvezde pa ne zašijemo do konca, da lahko vtaknemo vanj kratko, okroglo palčico (11 c), na katero pritrdimo žično spiralo (11 d), tako široko, da se lepo prilega vrhu drevesca.

GUSTAV STRNIŠA:

Velikanov klobuk.

Čarovnik Skaza je imel čudovit klobuk. Tisti klobuk je bil velik ko cerkvena streha, a krajevci so bili široki ko lehe na polju. Če je položil vražar klobuk na tla, je sam postal običajen človek, a če ga je pokril, se je spremenil v velikana.

Čarovnik je bil hudobnež. Ubijal je ljudi in živino. Ropal je in zbiral zaklade v gradu, ki je stal na nepristopni skali.

Včasih je prišel razbojnik tudi v samotno krčmo ob cesti, kjer je bival v hlevu med živinico pastirček Mihec. Ko je čarovnik neke noči odložil klobuk in se spremenil v navadnega zemljana, je vstopil v gostilno, kjer je veselo popival. Ker se ga je preveč napil, je bil siten. Dražil je krčmarja, krepkega Gorenjca, in se norčeval. Krčmar ga pač ni poznal. Pograbil ga je za vrat in za hlače ter ga vrgel v hlev, rekoč: »Prespi se, kravica požrešna! Potem pa hodi svojo pot!«

Čarovnik je ostal v temnem hlevu. Mislil je, da je sam z živino. Glasno je pričel pretiti:

»Čakaj krčmar, duša poganska, pokažem ti! Zjutraj pokrijem svoj velikanski klobuk, ki stoji pred hišo. Spremenim se v velikana in vse poteptam, pa še tebe!« Nato je zasmrčal.

Mihec se je splazil po prstih iz hleva. Pred krčmo je zagledal klobuk. Začudil se mu je. Pri krajevcih je jel lesti po vseh štirih v klobuk. Dosegel je štulo. Komaj se je dotaknil, je pričel rasti in že je stal tam silen in velik s klobukom na glavi. Segel je s svojo mogočno roko v hlev. Potegnil je čarovnika k sebi in mu zapretil:

»Razbojnik! Tvoja ura je odbila! Ves svet se te boji, a zdaj je konec tvoje moči!«

»Polovico svojega bogastva ti darujem, če mi pustiš življenje,« je obetal velikan.

»Vse svoje zaklade mi moraš dati! Saj si itak vse pokradel in naropall!« je ukazal pastir.

Čarovnik je bil zadovoljen. Pokazal je dečku svoj grad. Pastir ga je pograbil za lase in ga dvignil ter ga prestavil pred vrata tistega gradu.

Nato je vzel velikansko vrečo, ki jo je nosil čarovnik s seboj, kadar je ropal po svetu. V vrečo je naložil vse drago cenosti, a čarovnika zaprl v grajski stolp. Okoli in okoli gradu je pa napeljal reko, ki je tekla mimo, da bi čarovnik ne mogel nikoli več med ljudi. Nato je vrgel vrečo na rame in odšel. Razglasil je, naj se oglase vsi oropani. Vsakemu je vrnil, kar mu je bil čarovnik vzel, pa je še ostalo toliko, da je bil Mihec bogataš.

Zaželel si je postati navaden človek. Šel je proti domači vasi. Pozno ponoči je stal pred krčmo. Odkril se je in že je postal majhen. Šel je v hlev med svojo živinico, kjer je zadovoljno zaspal.

Zjutraj je spet hitel pogledat, kaj dela čarovnik. Pa je videl, da je zvitež privlekel k reki veliko mizo, jo obrnil narobe, sedel vanjo in zaveslal po vodi s stolovo nogo.

Ker je imel Mihec spet pokrit klobuk, je kar segel po čarovniku in ga postavil nazaj v grad, a mizo je razbil.

Pastir se je bal, da bi se naposled čarovniku res posrečilo dobiti klobuk nazaj. Zato je sklenil razrezati ga. Poklical je tristo klobučarjev, ki so klobuk razrezali in naredili iz njega klobučevinaste črevlje za starce in starke daleč naokoli. Tudi moja babica jih je dobila, pa še kar dva para. Nosi jih še danes ta dan.

